

Länsstyrelsen
Skåne

2017-10-31

Diariernr: 511-21922-15
1233-70-002

Bevarandeplan för Natura 2000-området Falsterbo skjutfält SE0430111

Falsterbo skjutfält, Foto: Marie Björkander

Grunduppgifter om Falsterbo skjutfält

Län:	Skåne
Kommun:	Vellinge
Läge:	1,5 km O Falsterbo
Markägare:	Fortifikationsverket
Areal:	66,4 ha
Skyddsform:	Strandskydd och lite naturreservat
Bakgrund:	pSCI beslutat av Regeringen 1998-01. SCI fastställt av EU-kommissionen 2004-12. SAC fastställt av Regeringen 2011-03. Bevarandeplan fastställd & kungjord av Länsstyrelsen Skåne 2017-12-21 respektive 2017-12-22.
Reviderad:	2017-08-28

Vad betyder Natura 2000?

EU bygger ett nätverk av områden med skyddsvärd natur som kallas Natura 2000. Syftet är att EU:s medlemsländer ska ta ett gemensamt ansvar för att bevara arter och naturtyper som förekommer i Europa. Natura 2000 har tillkommit med stöd av två EG-direktiv; Fågeldirektivet (EU-rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009) om bevarande av vilda fåglar och Habitatdirektivet (EU-rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992) om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter senast ändrat genom direktiv 2006/105/EG. Nätverket byggs upp av områden som föreslås av regeringen och som antas av kommissionen. Direktiven har sin grund i Bernkonventionen som var först med att rättsligt skydda arter och deras livsmiljöer i Europa. EU-direktiven bygger på nya kunskaper och inför principen att bevara naturtyper för deras egen skull och inte enbart för att de utgör hemvist för vissa arter. Habitat- och fågeldirektivet är EU:s bidrag till bevarandet av den biologiska mångfalden så som det lades fast i Konventionen om biologisk mångfald i Rio 1992.

Sverige har ett särskilt ansvar för att skydda och vårda de områden som är föreslagna att ingå eller som ingår i Natura 2000 och detta regleras i den svenska lagstiftningen i Miljöbalken med tillhörande Förordning om områdesskydd m m. Det innebär att åtgärder som kan inverka negativt på bevarandestatus för preciserade habitat eller arter inom Natura 2000-området kräver tillstånd enligt miljöbalken med tillhörande förordningar.

Vad är en bevarandeplan?

Till varje Natura 2000-område ska det finnas en bevarandeplan. Den ger en beskrivning av området och dess naturvärden och vilken skötsel som behövs för att dessa naturvärden ska finnas kvar långsiktigt. Bevarandeplanen innehåller också en beskrivning av vilka verksamheter och åtgärder som kan hota de arter och livsmiljöer som ska skyddas i Natura 2000-området. Bevarandeplanen innehåller viktig information som används som underlag vid samråd och tillståndsprövningar av verksamheter och åtgärder inom Natura 2000-området.

I bevarandeplanen redovisas gränser, naturtyper och arter enligt bästa tillgängliga kunskap. I de fall där ny kunskap har tillkommit, har Länsstyrelsen för avsikt att föreslå dessa ändringar till regeringen när nästa tillfälle ges. Vid förvaltning och tillståndsprövning utgår man ifrån i verkligheten förekommande naturtyper, varför det är nödvändigt att bevarandeplanerna redovisar dessa, även om de inte har hunnit beslutas av regeringen.

Vad är bevarandestatus?

Natura 2000 innebär att alla EU-länder ska vidta åtgärder för att naturtyper och arter som utpekats ska ha *gynnsam bevarandestatus*. Det innebär att man ska försäkra sig om att de utpekade naturtyperna och arterna finns kvar långsiktigt i Europa. För en naturtyp kan *gynnsam bevarandestatus* innebära att man bevarar de strukturer och funktioner som finns i naturtypen och att de arter som är typiska för naturtypen finns kvar i livskraftiga populationer. För en art innebär *gynnsam bevarandestatus* att arten finns i livskraftiga populationer och att förekomsten av dess livsmiljö är tillräcklig. I bevarandeplanen anses fullgod bevarandestatus vara densamma som gynnsam.

Viktigt att tänka på

För att inte skada Natura 2000 områdets naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000 område. Detta gäller oavsett om ingreppet sker inom eller utanför ett Natura 2000-område. Alla som planerar att utföra en åtgärd som man tror kan påverka ett områdes naturvärden ska på ett tidigt stadium kontakta Länsstyrelsen. Det underlättar eventuell tillståndsprövning som Länsstyrelsen ska göra. När det gäller åtgärder på skogsmark ska istället Skogsstyrelsen kontaktas. Bevarandeplanen för ett Natura 2000-område kan revideras när ny kunskap tillkommer eller när förutsättningarna förändras. När bevarandeplanen förändras medför det att den måste fastställas på nytt. Då ges markägare och andra berörda oftast möjlighet att lämna synpunkter. Vid tillståndsprövning är det viktigt att utnyttja den nya kunskapen som finns i reviderade bevarandeplaner även innan dessa planer har beslutats.

Mer information om Natura 2000

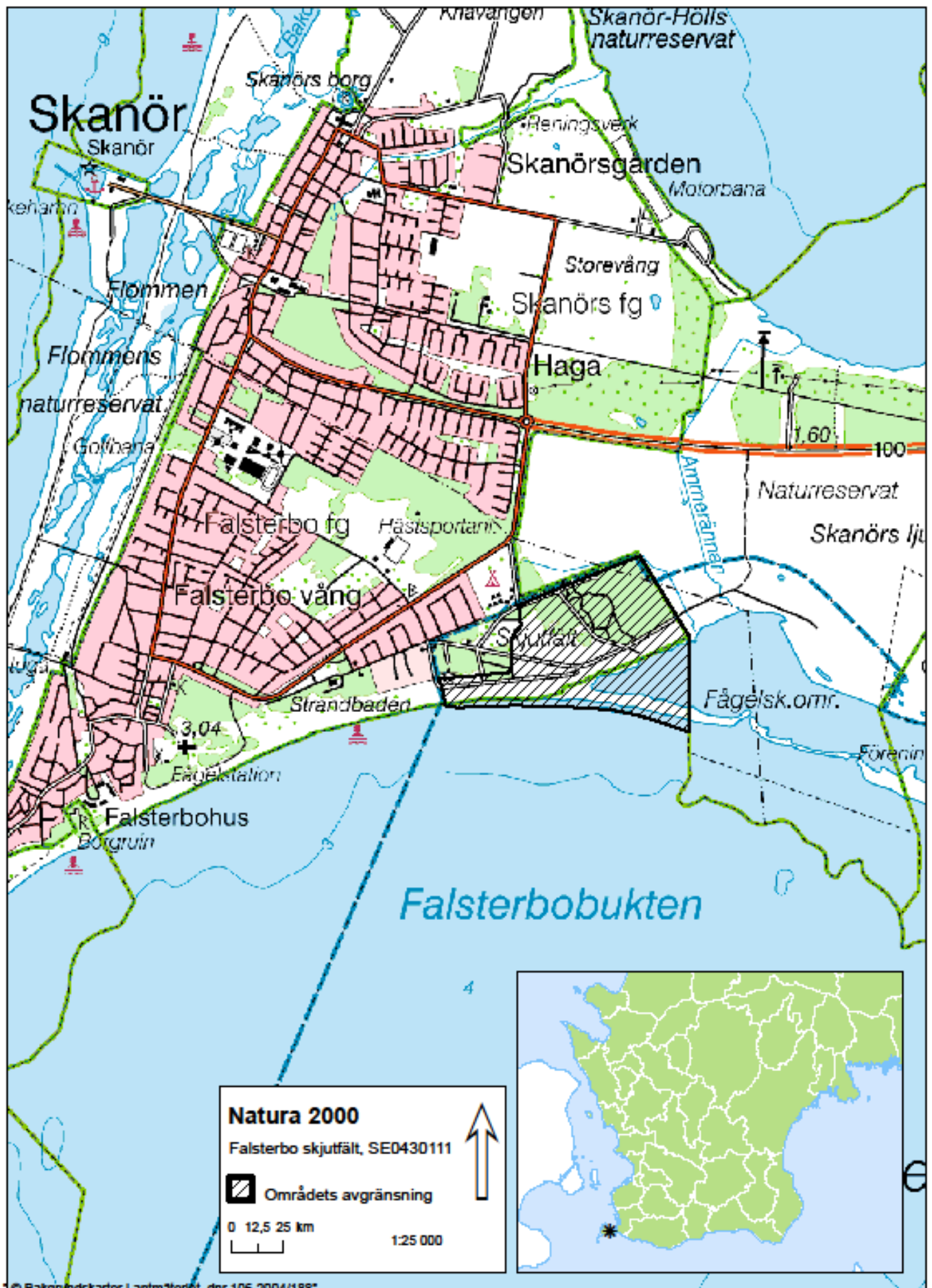
Länsstyrelsens hemsida: www.lansstyrelsen.se/skane/N2000 eller
telefon 010-224 10 00

Naturvårdsverkets hemsida: www.naturvardsverket.se

Innehållsförteckning

ÖVERSIKTSKARTA	5
OMRÅDESBESKRIVNING.....	6
INGÅENDE NATURTYPER OCH ARTER ENLIGT NATURA 2000	7
Bevarandesyfte och prioriterade bevarandevärden	8
Bevarandemål.....	8
Beskrivning av naturtyper och arter och deras bevarandestatus.....	11
Naturtyper	11
Icke-naturtyper	13
HOTBILD – VAD KAN PÅVERKA NATURA 2000-OMRÅDET NEGATIVT?.....	13
SKYDD OCH BEVARANDEÅTGÄRDER.....	15
Skydd och reglering.....	16
Prioriterade bevarandeåtgärder	17
Restaureringsåtgärder	17
Löpande skötsel	18
Uppföljning	18
REFERENSER.....	18
BILAGOR	19
Bilaga 1, Karta med naturtyper enligt Natura 2000.....	20
Bilaga 2, Naturtypskoder för kartan.....	21
Bilaga 3, Rödlistade och hotade arter i Natura 2000-naturtyperna.....	22

Översiktskarta

Områdesbeskrivning

Falsterbo skjutfält ligger på Falsterbohalvön, som utgörs av ett sandigt revelsystem, uppbyggt runt moränkärnor, med sandstränder, sanddyner, strandängar och hedmarker. Under århundradena före Kristus dominerades hela Falsterbohalvön av en lågvuxen skog med bergek (pollenanalyser), som successivt ersattes av skoglös hed fram till 1800-talet. En stor exploateringsvåg av vångar och betesmarker, med bebyggelse och tallplanteringar, tog fart på 1900-talet när badgästerna hittade ner till näset. Flera av naturtyperna är i högsta grad kulturskapade och dessa har upprätthållits genom bete, som periodvis varit mycket intensivt. Får markerna växa igen under längre perioder utarmas florans successivt och årligt bete krävs för att på sikt bibehålla livskraftiga populationer av de hävdberoende arterna.

Tidigare utnyttjades Falsterbo skjutfält periodvis som militärt övningsområde och under övrig tid har sandstränder och dynområden varit mycket uppskattade för rekreation och friluftsliv. Idag har militären övergett området som dock fortfarande ägs av Fortifikationsverket. Hela Falsterbohalvön är världskänd som flyttfågellokal och längs kusten på Falsterbo skjutfält kan ett enormt flyttfågelsträck bevittnas under sensommar och tidig höst.

Stränderna vid Falsterbo skjutfält är under ständig förändring genom påverkan från vågor och strömmar. Innanför dessa förekommer kustsanddyner med succession från flack sandstrand med vita, vandrande sanddyner till omväxlande permanenta, örtartade dyner och hedartade dyner med ljung, kråkbär och krypvide. För att lösa 1700-1800-talens stora problem med sandflykt planterades tall och senare vresros, vilka breder ut sig i de värdefulla sanddynsmiljöerna.

Numera är det mer tall och björksly som breder ut sig på Falsterbo skjutfält.

Innanför sandreveln ligger den västra kanten av en stor lagun med en välutvecklade sandrevel som gräns mot havet. Längs den norra kanten av reveln pågår en igenväxning av lagunen och reveln där bladvass och havssäv dominerar. En liten del av Falsterbobukten ingår i detta Natura 2000-område och botten utgörs också den av sand och saknar vegetation. Den nordöstra delen av området är bevuxen med björkskog, som angränsar till Skanörs ljung, med sin karaktäristiska klockkljunghed.

Området angränsar till andra Natura 2000-områden, både ett för art- och habitatdirektivet (SCI), Falsterbohalvön och ett för fågeldirektivet (SPA), Falsterbo-Foteviken.

Jordarten i området är sand medan berggrunden utgörs av karbonatrik sedimentär bergart (kalksten, dolomit, marmor m.m.)

Projekt Sand Life är ett EU-finansierat program som håller på att under 2015-2018 arbeta med åtgärder för att stoppa igenväxningen på Falsterbo skjutfält. Buskar och träd dras upp med rötterna och öppna ytor med bar sand skapas genom att översta markskiktet med vegetation grävs bort.

OBS Vid grävarbeten behöver man tänka på att det finns viss problematik med oexploderad ammunition i området (OXA).

Sandblottorna och den öppna sandheden med sin blomsterprakt är miljöer där många sandlevande insekter trivs. Insekterna i sin tur blir till föda för fåglar och ödlor. Kanske kan åtgärderna inom Sand Life få fältpiplärkan att återvända som häckningsfågel till Falsterbo skjutfält. Tidigare var området hemvist för fältpiplärkan. På grund av att området på senare tid växt igen med björk- och tallsly har förutsättningarna för fältpiplärkan och andra växter och djur

som är beroende av varma, öppna sandområden blivit mycket sämre. Kvar finns dock sandödda och strandpadda. Insektsfaunan är dåligt undersökt i området, men här borde finnas intressanta arter.

En närmare beskrivning av naturtyper och arter finns under rubriken Beskrivning av naturtyper och arter.

Ingående naturtyper och arter enligt Natura 2000

Områdets naturtyper (se tabell 1 och bilaga 1) konstaterades vid fältbesök.

Tabell 1. Falsterbo skjutfälts naturtyper med arealer och Natura 2000-arter. Natura 2000-koder inom parentes. Naturtyperna indelas i fullgod bevarandestatus (gyvnasam bevarandestatus) där alla kriterierna för areal, ekologisk struktur och funktion samt för typiska arter är uppfyllda. I en icke fullgod naturtyp uppfylls definitionen för naturtyp men det kan saknas delar av ekologisk struktur och funktion eller typiska arter. Utvecklingsmarker kan inte definieras som en naturtyp idag men kan omföras till någon naturtyp med aktiva åtgärder eller med naturlig förändring efter lång tid.

Naturtyp	Areal (ha) med bedömd bevarandestatus		
	Fullgod	Icke fullgod	Totalt
Sublittoral sandbankar (1110)	2,1	-	2,1
*Kustnära laguner (1150)	11,4	-	11,4
Salta strandängar (1330)	-	0,25	0,25
Embryonalt vandrande sanddyner (2110)	1,5	-	1,5
Kustnära vandrande sanddyner med sandrör (vita dyner, 2120)	5,5	0,70	6,2
* Permanenta kustnära sanddyner med örtvegetation (grå dyner, 2130)	4,7	2,1	6,8
*Urkalkade permanenta sanddyner med kråkbär (2140)	1,3	10,8	12,1
Sanddynområden med sandvide (2170)	0,07	1,1	1,2
Kustnära trädklädda sanddyner (2180)	-	0,69	0,69
Dynvåtmarker (2190)	-	0,96	0,96
Nordatlantiska fukthedar med klockljung (4010)	-	0,43	0,43
*Artrika stagg-gräsmarker på silikatsubstrat (6230)	0,74	-	0,74
*Artrika torra-friska låglandsgräsmarker av fennoskandisk typ (6270)	0,17	-	0,17
Total areal naturtyper:	44,5		44,5
Total områdesareal:	66,4		66,4
*prioriterad naturtyp enligt Natura 2000			

Bevarandesyfte och prioriterade bevarandevärden

Det övergripande bevarandesyftet för Natura 2000-nätverket är att bidra till bevarandet av biologisk mångfald genom att bibehålla eller återskapa gynnsam bevarandestatus för de naturtyper och arter som omfattas av EU:s Art- och habitatsdirektiv.

För det enskilda Natura 2000-området är det överordnade syftet att bevara eller återställa ett gynnsamt tillstånd för de fåglar, naturtyper, Natura 2000-arter och typiska arter som utgjort grund för utpekandet av området. Genom att ha gynnsamt tillstånd bidrar Natura 2000-området till att skapa eller upprätthålla en gynnsam bevarandestatus på biogeografisk nivå.

De prioriterade bevarandevärdena är hela sanddynssystemet med naturtyperna Fördyner (2110) Vita dyner, 2120 Grå dyner (2130) Risdyner (2140) Sandvidedyner (2170) Trädklädda dyner (2180) och Dynvåtmarker (2190).

Motivering:

Under en lång tid har sand byggts upp runt moränkärnor i området för att slutligen forma Falsterbohalvön. Den högsta sanddynen är nästan 18 m hög. Sanden saknar nästan helt näringsämnen. Området har ett kustklimat, faktiskt är Falsterbo det enda stället i Sverige där medeltemperaturen per månad aldrig faller under fryspunkten.

Framtill för 500 år sedan så var hela Falsterbo bevuxen med ek men den blev avverkad när fiskeindustrin utökades. Nu är det hedar och sanddynsystem som dominerar även om björk sprider sig mycket i området.

Bevarandemål

Landdelen

Arealen av Salta strandängar (1330) ska vara minst 0,25 ha, Arealen av Fördyner (2110) ska vara minst 1,5 ha. Arealen av Vita dyner, 2120 ska vara minst 6,2 ha. Arealen av Grå dyner (2130) ska vara minst 6,8 hektar. Arealen av Risdyner (2140) ska vara minst 12,1 ha, Arealen av Sandvidedyner (2170) ska vara minst 1,2 ha. Arealen av Trädklädda dyner (2180) ska vara minst 0,69 ha. Arealen av Dynvåtmarker (2190) ska vara minst 0,96 ha. Arealen av Fukthed (4010) ska vara minst 0,43 ha. Arealen av Stagg-gräsmarker (6230) ska vara minst 0,74 ha. Arealen av Silikatgräsmarker (6270) ska vara minst 0,17 ha. Arealerna grå, urkalkade och krypvide/sandvidesanddyner får om möjligt utökas på bekostnad av trädklädda sanddyner och dyner igenväxta med tall och björksly.

Regelbunden röjning och gallring av buskar och träd ska påverka området. Typiska och karakteristiska arter samt andra naturligt förekommande arter ska förnygra sig, De typiska arterna som finns i naturtypen salta strandängar (1330) är gulkämpar, kustarun, smal käringtand, ängsskallra, plattsäv, saltmålla och trift. De typiska arterna som finns i naturtypen Fördyner (2110) är marviol, saltarv och strandråg. De typiska arterna som finns i naturtypen Vita dyner (2120) är strandråg, strandvial, saltarv, strandkvickrot, sandrör samt fågeln fältpiplärka. De typiska arterna som finns i naturtypen Grå dyner (2130) är backtimjan, vårtätel, flockfibbla, trift, gul fetknopp och sandtimotej samt fågeln fältpiplärka. De karakteristiska arterna som finns i naturtypen Risdyner (2140) är ljung och kråkbär. De typiska/karakteristiska arterna som finns i

naturtypen Sandvivedyner (2170) är sandrör och sandvide. De typiska arterna som finns i naturtypen Trädklädda dyner (2180) är kruståtel. De typiska arterna som finns i naturtypen Dynvåtmarker (2190) är ormtunga och spikblad. De typiska arterna som finns i naturtypen Fukthed (4010) är klockkljung och borsttåg. De typiska arterna som finns i naturtypen Stagggräsmarker (6230) är stagg samt fjärlarna ängsmetallvinge och sexfläckig bastardsvärmare. De typiska arterna som finns i naturtypen Silikatgräsmarker (6270) är ängsskallra, knägräs och backnejlika. Vegetationen på strandängen och i stagggräsmarken skall framförallt bestå av lågvuxna arter.

Naturtyperna ska ha en ostörd hydrologi där horisontella grundvattenrörelser ej får påverkas. De naturtyper i området som är speciellt känsliga för ändringar i grundvattennivå samt förändringar i grundvattnets kemiska egenskaper och temperatur är naturtyperna; Kustnära laguner (1150) och dynvåtmarker (2190).

Naturliga störningsprocesser i form av tramp, pansarvagnar, saltvatten/saltstänk, sanddrift, erosion, borttagning av grästäckor m.m. ska påverka delar av området. Fysiska strukturer i form av t.ex. blå bård, sandblottor, busksnår, bryn, stenmurar, småvatten etc. ska förekomma. Träd- och/eller buskskikt ska förekomma i liten mängd. Björkskogen bör på längre sikt avverkas och utvecklas till sandiga marker med naturtyp t.ex. 4010, 6270. Marken ska ha ett luckert vegetationstäckor och partier med öppen sand/jord. Hela området ska präglas av en mosaik av sandblottor och örtrik gräsmark.

Naturtyperna ska präglas av regelbundet återkommande naturliga vattenståndsvariationer. Naturliga processer i form av t ex periodvis översvämning, tramp, saltvatten/saltstänk, sanddrift, erosion/abrasion, ackumulation, transport av sand med strömmar, ska förekomma. Tång och annat naturligt driftmaterial ska inte städas bort från stranden. Uppsamlat driftmaterial får inte deponeras i områdets sanddyner.

Solexponerade varma/vindskyddade miljöer ska utgöra ett påtagligt inslag i delar av området.. En omväxlande topografi av sanddyner ska förekomma i området. Fält-, botten- och markskikt ska präglas av regelbunden störning via tramp m.m.. Vegetationstäckor ska vara luckert med partier med öppen sand. Inga dränerande diken eller andra avvattande anläggningar som påverkar naturtypernas hydrologi ska förekomma. Det ska finnas mycket rikligt med blottad sand i området.

Om området betas igen får ingen gödsling förekomma.

Havsdelen

Arealen av Laguner (1150) ska vara minst 11,4 hektar. Arealen av Sublittoral sandbankar ska vara minst 2,1 ha.

Typiska och karaktäristiska arter samt andra naturligt förekommande arter ska föryngra sig. De typiska arterna i sublittoral sandbankar är ejder, skrubbskädda och rödspotta. De typiska arterna för laguner är hårnating, axslinga och skruvnating.

Hydrografiska villkor i form av vattenstånd, strömmar, vågor, sötvattensflöde och vattenutbyte ska variera naturligt i tid och rum.

För laguner gäller särskilt att; tröskeln och/eller vegetation i mynningen ska vara bibehållen med naturligt begränsat vattenutbyte med omgivande havsområde.

Naturtyperna ska präglas av en återkommande naturlig störning med periodvis blottläggning av botten. Blottläggning av botten ska variera naturligt i tid och rum och bero på vattenstånd och för laguner och även i vissa fall av vågerosion.

Sedimentationen ska vara naturlig med försumbar antropogen påverkan och inte inverka negativt på karakteristiska och typiska arter i naturtyperna.

Naturtyperna och livsmiljön är i ett tillstånd som stödjer dess ekologiska funktioner samt diversiteten i associerade samhällen.

Det ska finnas förutsättningar för fiskars lek- och uppväxt och naturtyperna ska fungera som viktiga födosöksområden för fiskar och för fåglar.

Sublittoral sandbankar ska kunna fungera som livsmiljö och födosöksområde för knubb- och gråsäl.

Bottnarnas struktur ska vara intakt och ge förutsättningar för bentiska samhällen och associerade arter att upprätthålla sina ekologiska strukturer och funktioner, artdiversitet och förekomst av arter.

Naturtyperna ska vara naturliga med avseende på djupförhållanden, substrat och bottenstruktur samt vattenståndsvariationer så att det finns förutsättningar för bentiska samhällen och associerade arter att upprätthålla sina ekologiska strukturer och funktioner.

Vattenkvaliteten ska ha minst god status¹. Den antropogena belastningen i form av utsläpp och läckage av övergödande näringsämnen, olja och andra kemikalier ska vara i koncentrationer som inte resulterar i negativa direkta eller indirekta effekter på arter och funktioner i naturtyperna. Halten av näringsämnen ska vara låg. Vattnet ska vara klart med ett siktdjup och ljusklimat som är förknippat med naturtypen och dess naturliga förutsättningar. Syrgashalten ska vara god.

Vegetationen ska vara karakteristisk för naturtyperna. Utbredning, area och tillstånd hos vegetationen stödjer dess ekologiska funktioner samt diversitet i associerade samhällen. Strukturbildande vegetation av exempelvis ålgräs/nate/nating ska finnas i lagunen, med en utbredning, area och i ett tillstånd som stödjer dess ekologiska funktioner samt diversitet i associerade samhällen. Bottenfaunan ska vara karakteristisk för naturtyperna och finnas i livskraftiga populationer. Bladvass och/eller annan högre vattenvegetation ska endast förekomma mycket sparsamt i lagunen

Mänskliga aktiviteter, verksamheter och vistelser ska inte inverka negativt på viktiga processer, funktioner, strukturer samt karakteristiska – och typiska arter.

Främmande arter eller populationer ska inte inverka negativt på artsammansättning eller populationsstorlekar hos de naturligt förekommande arterna.

Framtida uppföljning av planen kan medföra att nuvarande bevarandemål ändras och att nya mål läggs till.

¹ Vattenkvaliteten ska enligt Vattendirektivet ha god ekologisk och kemisk status. Enligt Havsmiljödirektivet är kravet att kvaliteten ska vara av god miljöstatus. Direktiven överlappar från strandlinjen till en sjömil utanför baslinjen.

Beskrivning av naturtyper och arter och deras bevarandestatus

Naturtyper

Laguner (1150)

Lagunen (1150) har ett kontinuerligt saltvattensutbyte med Östersjön och har därför bräckt vatten. Vegetationen består bl. a av borstnate, hårnating, axslinga, hårsärv, dvärgsäv, skruvnating, vattenskräppa, bredkaveldun, särv och blåsäv. Periodvis kan åtminstone delar av området ha syrefria miljöer pga anhopning av organiskt material när lösdrivande algmattor förts in av strömmarna.

Lagunen kantas av vassbälten med bladvass, bergör, rörsvingel och havssäv. Delar av lagunen, vid Ängsnäset (utanför gränsen för Natura 2000-området) har beträdnadsförbud till skydd för fågellivet under tiden 1 april-15 juli. Lagunen har en stor betydelse för fågellivet som födosöksmiljö men även som skydd. Detsamma gäller även för fisk, särskilt uppväxande fisk. Naturtypen bedöms ha fullgod bevarandestatus.

Sublittoral sandbankar (1110)

Söder om reveln vidtar Falsterbobuktens del av Östersjön med långsträckta sandbottnar. Naturtypen sublittoral sandbankar är inom detta Natura 2000-området vegetationsfri. Den grunda botten fungerar bl a som födosöksområde för fisk, bl a olika flatfiskar t. ex. skrubbskrädda och rödspotta. Ejder vistas regelbundet i området. Naturtypen bedöms ha fullgod bevarandestatus.

Salta strandängar (1330)

Vid kustremsan på insidan av Lagunen, alltså ej närmst havet, finns betade fuktiga salta strandängar. Här är det öppet så när på några enstaka björkar som etablerat sig. Här finns arter som havssälting, gåsört, groblad, strandkrypa, salttåg, gulkämpar, strandaster, smultronklöver, strandkvanne, plattsäv, trift, ängsskallra, krusskräppa, spjutmålla, saltmålla, kustarun, sodaört och rödtoppa. Naturtypen är icke fullgod då det till viss del saknas skonor och tuvor.

Sanddyner (2110, 2120, 2130, 2140, 2170, 2180, 2190)

Närmast havet finns Fördyner (2110) som utgör förstadie till sanddynbildningar och som inte är statiska i sin placering utan de kan flytta på sig beroende på väderförhållanden och vattenståndsvariationer. De kännetecknas av att de har krusningar där vinden och havet tagit tag i sanden. Stora delar av naturtypen består av sand men arter som marviol, strandmåla, saltarv och strandråg uppträder fläckvis. Naturtypen har fullgod bevarandestatus.

De vita dynerna (2120) är högre än fördynerna och präglas av den vita sanden. Vegetationen är gles och domineras av sandrör, sandstarr, strandråg, strandvial, saltarv, strandkvickrot samt fågeln fältpiplärka. Fältpiplärkan har inte häckat här de senaste åren när igenväxningen kommit upp. Längst i väster har naturtypen icke-fullgod bevarandestatus då björk och tall breder ut sig inom området. I övrigt är naturtypen i gynnsam bevarandestatus inom området.

De grå dynerna med örtvegetation (2130) utgör stabila kustnära sanddyner som inte längre vandrar. Dessa permanenta sanddyner har mer eller mindre sluten perenn gräsdominerad örtvegetation. Sand ackumuleras fortfarande på dynerna men inte lika mycket som i vita sanddyner. De grå dynerna här består dels av en gräsdominerad variant med borsttåtel, strandkvickrot, strandråg, östersjörör, fårsvingel, rödsvingel, sandstarr och dels en örtrikare variant där marken inte är urlakad som domineras av arter som fårsvingel, strandkämpar, blåeld, backnejlika, gul fetknopp, harklöver, johannesört, hundtunga, strandvial, gulsporre, höskallra, blåmonke, styvmorsviol, stjärnstarr, sandtimotej, backtimjan, hedblomster, flockfibbla och fältmalört. Övriga arter är bl. a bergsyra, rödsvingel, gulmåra, kruståtel, piggtistel, liten blåklocka, rotfibbla, taggkörvel, kråkvicker, gråbo, trift och vårtåtel.

Krypvide finns i botten liksom lavar och mossor. Arterna klöversidenbi samt fältpiplärka finns också. Fältpiplärkan har inte häckat de senaste åren eftersom det varit för igenvuxet. Allra längst i väster har naturtypen icke fullgod bevarandestatus då ingen hävd finns och gräset inte slitits av tramp m.m. men i övrigt är naturtypen inom området i fullgod bevarandestatus.

Sanddyner med ris (2140) domineras av ljung och kruståtel med övriga arter såsom fårsvingel, krypvide, rödsvingel och sandstarr. Ljungögontröst finns inom naturtypen. Naturtypen har fullgod bevarandestatus i öster, med undantag för gläntan i björk-tallskogen som är mycket igenvuxen med björksly. Även 2140 i väster växer igen och har därför icke-fullgod bevarandestatus där.

På vissa partier dominerar krypvidet/sandvidet, vilket kännetecknar naturtypen sandvidedyner (2170). Inom naturtypen finns mycket björk- och tallsly. De finns i våta dysänkor vid kusten och de utgör stabila sanddyner där sanddynen har eroderats ner till grundvattensnivån. Denna naturtyp är variabel pga att markfuktigheten varierar. Krypvide och sandvide är svåra att skilja åt men de är de enda arterna som finns inom naturtypen. En liten del av naturtypen i området har fullgod bevarandestatus men på det största partiet har björk- och tallsly uppkommit varför partiet har icke-fullgod bevarandestatus.

Ett litet parti med trädklädd sanddyn (2180) finns i västra delen av området. Området domineras av tall men björk finns också. Markvegetationen liknar den i 2140 med kruståtel, ljung och kråkbär. Naturtypen utgör ett av de senare stadierna i sanddynssuccessionen och finns där sand inte ackumulerats på länge, men ytor med blottad sand och den typiska småkulliga dyntopografin finns fortfarande kvar. Naturtypen har icke fullgod bevarandestatus då träden inte är gamla eller död ved finns.

Dynvåtmarkerna (2190) består av fuktiga vattenfyllda fördjupningar i sanddynssystemet, vilka uppstått genom erosion ned till grundvattennivån. De påverkas mycket av grundvattennivåns fluktuationer. Naturtypen är starkt variabel beroende på förutsättningarna. Flera olika vegetationstyper kan förekomma t.ex. vattenfyllda sänkor, fuktängar, kärr eller blöta buskmarker. I området består dynvåtmarkerna av sänkor med tät eller gles bladvass/havssäv, där den senare innehåller arter såsom fackelblomster, gul svärdsilja, gulkämpar, gåsört, krypvide, knutört, havssälting, ormtunga, spikblad, strandaster och strandkrypa. Alla dynvåtmarker har icke fullgod bevarandestatus då de växer igen med bladvass, havssäv m.m.

Stagg-gräsmarker (6230)

På ett område norr om lagunen finns en öppen stagg-gräsmark (6230). Här förekommer fårsvingel, stagg, borsttåg, klockljung, gåsört, hundstarr, bunkestarr, ljung, rödsvingel och vårbrodd. Fjärilarna ängsmetallvinge, mellanmätare, sexfläckig bastardsvärmare samt tvåvingen saltfäbroms förekommer också.

Här finns inget träd eller buskskikt och ingen förnaansamling så området har fullgod bevarandestatus.

Silikatgräsmarker (6270)

Längs med grusvägen väster om lagunen så finns lite fin silikatgräsmark (6270). Här växer ängsskallra, knägräs, ängsnycklar, blåeld, gulmåra, harklöver. Ljungögontröst finns också inom naturtypen. Området har bevarat sin öppenhet pga t.ex. tramp från människor och pansarvagnar, vilket medför att naturtypen har fullgod bevarandestatus.

Fukthed (4010)

En liten glänta i björk- och tallskogen är fukthed (4010), vilket inte är så konstigt då den angränsar till Skanörs ljung som är ett mycket fint exemplar av 4010. Den lilla fuktheden inom området är dock mycket igenvuxen av både mindre och större björkar och har därför icke-fullgod bevarandestatus. Ljung och klockljung förekommer men i övrigt är det mest triviala arter som lundbräken, pors, trampört, jolster, ängsgröe, pysslingståg.

Icke-naturtyper***Lövblandad barrskog samt triviällövskog (905 och 906)***

Björk- och tallskog breder ut sig i områdets nordöstra del, detta är ingen naturtyp. I väster är det mer en lummig björkskog men i öster blir skogen mer tät. Arterna är till merparten triviala som tex. brunört, veketåg, smörblomma, kåltistel, kruståtel men arter som ängskavle, klockljung, spikblad, ryltåg, trådtåg och löktåg finns. Mjölkört och blååtel finns, vilket visar på igenväxning respektive hydrologisk störning. På sikt bör skogen gallras/avverkas så att hed kan bre ut sig.

Hotbild – vad kan påverka Natura 2000-området negativt?

Nedan redovisas exempel på åtgärder som riskerar att påverka utpekade naturvärden negativt. För att inte skada Natura 2000 områdets naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000 område. Alla som planerar att utföra en åtgärd som man tror kan påverka ett områdes naturvärden ska på ett tidigt stadium kontakta Länsstyrelsen. Det underlättar eventuell tillståndsprövning som Länsstyrelsen ska göra. När det gäller åtgärder på skogsmark ska istället Skogsstyrelsen kontaktas. Samspelen mellan grunda mjukbottnar av växlande utseende, bottenfauna, fiskreproduktion och fågelliv är av stort ekologiskt intresse. Dessa samspel kan lätt påverkas av olika hotfaktorer,

vilket gör att området med dess strukturer och typiska arter tillsammans utgör en ekologiskt känslig enhet.

De största hoten för områdets naturtyper och Natura 2000-arter är:

- Att området inte har beteshävd leder till att naturtyperna på land växer igen. Igenväxning av sly och ett alltför tätt träd- och buskskikt konkurrerar ut den fina floran. Detta är ett påtagligt problem. Detta har lett till bl.a. att fältpiplärkan slutat häcka i området.
- Frånvaro av störningar i form av tramp, pansarvagnar, saltvatten/saltstänk, sanddrift, erosion, borttagning av grästäckor på vissa partier m.m.
- Kalkning, gödsling eller annan tillförsel av näringsämnen (t.ex. gödsling, kalkning, kväveläckage från omgivande marker, spridning av rötslam, stödutfodring m.m.) som skadar mark och vegetation. Användning av bekämpningsmedel och kemikalier i de omkringliggande skogarna och åkrarna kan också utgöra ett hot.
- Motorsport och motorfordonstrafik som t.ex. biltävlingar, motorcross, enduro och andra arrangemang i terrängen som kan leda till oljespill, utsläpp, föroreningar, nedskräpning och skador på träd m.m. Samtidigt skapar detta sandblottor som är bra för området, speciellt när ingen hävd alls finns på området, det bör avgöras från fall till fall om nyttan är större än förstörelsen.
- Lågt slitage i alla dynhabitaten. I alla dynamråden är det en ständig balansgång mellan för mycket störning av friluftsliv, sandtäkt, frånvaro av naturlig succession mm och frånvaro av störning som leder till snabb igenväxning. Tidigare planterades tall och vresros för att lösa problemen med sandflykt, vilka numera är på flykt in i de värdefulla sanddynsmiljöerna. Studier har visat att det skett en allmän kvalitetsminskning av naturvärdena i holländska och brittiska sanddyner under senare decennier och det är troligt att det finns en liknande trend i skånska dynamråden. En naturlig succession med ”mer störning och dynamik” efterlyses i rapporten, men det är svårare att komma åt det atmosfäriska kvävedofallet som på sikt kan påverka artsammansättningen.
- Större täkter av sand på land och sandsugning till havs.
- Invallningar påverkar den naturliga hydrologin och förhindrar naturliga översvämningar. Översvämningmarker har ofta en stor betydelse för den biologiska mångfalden genom att de bl.a. kan vara viktiga lekplatser för fisk och födosökslokaler för vadarfåglar. Invallningar som begränsar de naturliga översvämningmarkerna kan därför påverka den biologiska mångfalden. Skyddsvallar och liknande anläggningar som uppförs för att skydda mot vatten är en markavvattningsåtgärd om avsikten är att vallarna ska stå kvar på platsen under en längre period. Sådana vallar utgör alltid tillståndspliktig markavvattning.
- Förändringar i områdets hydrologi från både inom och utanför området genom t.ex. markavvattning. Förändrad vattenkemi och försämring av vattenkvaliteten genom t.ex. utsläpp av föroreningar i vattendrag, försurning eller eutrofiering. Rensning, dikning, dränering, muddring eller breddning av diken/vattendrag i anslutning till området som kan påverka betesmarkerna negativt och torka ut dem.
- Bebyggelse, industrier, vägar, anläggningar och annan markexploatering och markanvändningsförändring, exempelvis skogsplantering och täktverksamhet, i objektet

eller i angränsande områden som kan påverka naturvärdena i området negativt. Detta hot är extra påtagligt då marken ligger precis intill tät bebyggelse i ett attraktivt område för nya tomter.

- Får markerna växa igen under längre perioder utarmas floran successivt och årligt bete krävs för att på sikt bibehålla livskraftiga populationer av de hävdberoende arterna. Bete i området upphörde och markerna har sedan dess växt igen med björk och tall. Dynvåtmarkerna växer igen med vass och havssäv.
- Försvaret bedriver ev. skjutövningar i området. Vid ett upphörande av den militära verksamheten är områdets framtid oviss och ett visst exploateringshot föreligger.
- Uppodling av sanddyner eller hedmark.
- Övergödning, miljögifter och uppgrumling av vattenmiljöer. De marina livsmiljöerna hotas genom grumling av vattnet från övergödning, partiklar från tillrinnande vattendrag och dräneringar, båttrafik, fiske som inte är långsiktigt hållbart, muddringsverksamhet men även av utfyllnader Vissa typer av friluftsliv, t ex hästsport kan främst i lagunen, ge upphov till bl a uppgrumling och därmed påverka både växt- och djurliv negativt. Minskat siktdjup påverkar artsammansättningen negativt och kan ge upphov till syrebrist om det rör sig om organiskt material. Vattenkvaliteten påverkas av olje- och kemikalieutsläpp, vilket utgör ett direkt hot mot områdets flora- och fauna. Vattenkvalitén, i sin tur påverkar alla kustnära habitat. Ett nytt hot är etablering av havsbaserad vindkraft, som kan påverka fåglars navigation och ge vibrationer som stör fisken.
- Nedfall av luftföroreningar. Föroreningar kan t.ex. drabba områdets amfibiepopulation negativt.
- Plockning eller annan exploatering av den fridlysta eller rödlistade floran i området.
- Oljeutsläpp till havs.
- Sjöfåglar och marina däggdjur kan fastna i rep och övergivna fiskeredskap och drunkna. Djur som äter makro- eller mikrokräp istället för naturlig föda hindras i sin tillväxt eller förgiftas och kan svälta ihjäl.
- Spridning av invasiva arter t.ex. vresros.
- Om området betas igen är denna punkt extra viktig. Gödsling eller annan tillförsel av näringsämnen (t.ex. gödsling, kalkning, kväveläckage från omgivande marker, spridning av rötslam, stödutfodring m.m.). Tillskottsutfodring av betesdjur ger indirekt näringstillförsel till marken och missgynnar den konkurrenssvaga floran. Betesmarkerna får inte sambetas med gödslade marker och tillskottsutfodring av betesdjur får endast ske i samband med övergångsutfodring vid betessläpp och installation.

Skydd och bevarandeåtgärder

Bevarandeåtgärderna består av nuvarande och eventuella planerade skydd, restaureringsåtgärder, som vanligtvis är större engångsåtgärder, och löpande skötsel, som inte är engångsåtgärder och som behöver göras löpande.

Ingrepp som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område kräver tillstånd av länsstyrelsen enligt 7 kapitlet 27-29 § miljöbalken. Detta gäller oavsett om ingreppet sker inom eller utanför ett Natura 2000-område. Bevarandeplanen ska också fungera som underlag för bedömningen av om tillstånd behövs och om tillstånd kan ges.

Vid genomförandet av art-och habitatdirektivet utgår man från att alla verksamheter som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område kräver tillstånd. Enligt övergångsbestämmelserna krävs inte ett sådant tillstånd för verksamheter som påbörjats före 1 juli 2001 under förutsättning att de vid denna tidpunkt hade tillstånd enligt 9 eller 11 kap miljöbalken (eller motsvarande äldre bestämmelser). De tillståndsgivna verksamheterna skyddas av rättskraften i tillståndet. Syftet med övergångsbestämmelserna var inte att undanta tillståndskravet för framtida förändringar av befintliga verksamheter utan man ville undvika en obligatorisk omprövning av samtliga verksamheter som bedrevs 1 juli 2001. Vid ändringar av verksamheter och vid nyanläggning aktualiseras dock tillståndsplikten.

Staten har det övergripande ansvaret för skötseln av Natura 2000-områden och för att bevarandemålen uppnås. En förutsättning för att nå målen är ett gott samarbete mellan staten och den eller dem som äger eller brukar marken. Om skötseln av ett Natura 2000-område orsakar merkostnader för en markägare eller arrendator kan ersättning eventuellt fås, till exempel miljöersättning för betesmarker. Markägaren kan även skriva skötselavtal med Länsstyrelsen.

Markägare kan eventuellt få rätt till ersättning om **tillstånd inte kan ges** och Natura 2000 innebär avsevärda begränsningar i pågående markanvändning inom den berörda delen av fastigheten. Ersättning ges dock inte i alla fall t.ex. inte om man blivit nekad att uppföra byggnationer inom Natura 2000-områden. Om skog ska ersättas vill Naturvårdsverket att all skog inom Natura 2000-området ersätts samtidigt så att inte Natura 2000-området har ersatts i vissa delar och inte i andra. Miljöersättning inom betesmarker anses också vara en form av ersättning.

Skydd och reglering

Natura 2000-området Falsterbo skjutfält saknar till huvuddelen annat formellt skydd, förutom strandskydd, Lagunen och reveln ingår i naturreservatet Falsterbohalvöns havsområde. Området ägs av Fortifikationsverket och har använts som militärt område med bl.a. skjutningar ut mot havet, men militären använder inte området längre.

Områdets skötsel har därför hamnat lite mellan stolarna men nu när det ingår i sand-LIFE genomförs många åtgärder som kommer att medföra mer gynnsam bevarandestatus. Utan hävd kommer dock mer att behöva göras i framtiden. Området kommer efter restaureringsfasen, årligen att följas upp och vid behov kommer insatser att göras för att hålla området fritt från uppkommande sly. Vidare kommer åtgärder sättas in vid behov för att sandblottorna även i fortsättningen ska ha täckningsgrad på ca 10 % av områdets totala areal. Eventuellt kommer delar av området att hägnas och betas med nötkreatur.

Området betas inte idag och har därför ej miljöstöd hellre.

Området ingår i SandLIFE vilket gör att området håller på att restaureras. Detta medför att området är väl skött under de närmsta åren men det innebär inte nödvändigtvis att dess framtid är säkrad. Björk kommer att fortsätta vara ett stort problem i området eftersom ingen hävd finns ännu. När restaureringen slutförts återgår allt ansvar för skötseln till Länsstyrelsen Skåne som är förvaltare. Fortsatt skötsel sker enligt denna bevarandeplan. Falsterbo skjutfält kan vara ett av de områden som är lämpligt för allmänna naturvårdsdagar då Länsstyrelsen i samarbete med naturvårdsföreningar bjuder in allmänheten till praktisk naturvård i form av mindre röjning, tex. Uppryckning av nya plantor av björk och tall.

De nödvändiga bevarandeåtgärderna anses vara reglerade. Objektet kommer dock att läggas in som ett DOS-objekt (Digitalt Områdesskydd) så att området kan utredas vidare för framtida skydd i form av naturreservat eller naturvårdsavtal.

Prioriterade bevarandeåtgärder

De prioriterade bevarandeåtgärderna i Falsterbo skjutfält är att restaurera området och i bästa fall få bete på området efteråt. Om inte bete är genomförbart så måste restaureringsplanens föreslagna årliga uppföljning genomföras, där förvaltningen vid behov kommer att göra insatser för att hålla området fritt från uppkommande sly. Även åtgärder för att sandblottorna ska ha en täckningsgrad på minst 10% av områdets totala areal måste sättas in. Oftast kommer inte bete att göra så att dessa åtgärder inte behövs göras, men de behöver inte göras i lika stor omfattning. Röjningar och gallringar av buskar och träd måste utföras och röjning av vass och havsäv i dynvåtmarker behöver göras.

Skogdelen bör på sikt tunnas ut och minska i sin utbredning för att ge heden mer plats, speciellt i gläntan längst i nordost.

Restaureringsåtgärder

- Projekt Sand Life är ett EU-finansierat program som håller på att under 2015-2018 arbeta med åtgärder för att stoppa igenväxningen på Falsterbo skjutfält. Buskar och träd dras upp med rötterna och öppna ytor med bar sand skapas genom att översta markskiktet med vegetation grävs bort. Allt material från röjningarna kommer att avlägsnas från området. Sandblottorna skapas i naturliga svackor och i slänter som vetter mot söder. Eventuell vresros som är kvar kommer att röjas bort, Björksly och tall ska reduceras.
- De kustnära sanddynerna på Falsterbo skjutfält ingår i ett dynamiskt system med succession från vandrande dyner närmast vattnet till vegetationsbevuxna dyner inåt land. Ska naturtyper på sanddyn bevaras långsiktigt förutsätts en balans mellan ett visst markslitage med blottad sand, för att inte växa igen och förekomst av viss sandbindande vegetation. Både sanddynshabitaten och de övriga öppna gräsmarkerna skall hållas öppna, utan träd och buskar.
- Björk- tallskogen i nordost måste hållas efter regelbundet och gärna minskas ner så att mer hed och sanddyner kan bre ut sig i området. Nu tar skogen över och nya plantor av björk och tall självsås in i naturtyperna med hed och sanddyner.

Löpande skötsel

- Røjningar av björksly och tall måste ske regelbundet i området eftersom det inte finns någon hävd i området. Även efter LIFE-projektet kommer det förmodligen att finnas mycket sly att ta bort. Även vass och havssäv behöver tas bort på t.ex. dynvåtmarkerna.
- Kontrollerade naturvårdsbränningar under våren har visat sig ge bra resultat på sanddynsområden då den gamla förnan försvinner och undertryckta spirande örter kan ta vid.
- Om området betas igen får ingen gödsling och användning av bekämpningsmedel användas.
- Tramp av allmänheten behövs regelbundet för att ge luckor med bar sand.
- Skapa fler ytor med bar sand där gräset har etablerat sig, dessa värmande öar lockar sandlevande insekter och annan fauna men också t.ex. borsttåtel som annars konkurreras ut av andra gräs.
- Fältpiplärkan gynnas av större, sammanhängande gräshedder med störd, obesprutad och ej näringspåverkad vegetation.
- Gran och främmande trädslag ska röjas och virket tas bort från området.
- Ilandflutet skräp, men även skräp i lagunen bör rensas med jämna mellanrum och särskilt efter stormar.

Uppföljning

Uppföljning av naturtyper och arter inom Natura 2000-områdena kommer att ske med omdrev vart 6:e eller 12:e år beroende på naturtyp och art. Vissa delar av uppföljningen, som t.ex. areal är obligatoriska medan andra delar kan väljas av länsstyrelserna själva. Mer information om enskild naturtyp/art finns på Naturvårdsverkets hemsida.

Årlig uppföljning av uppkommen sly och behov av sandblottor görs och åtgärder genomförs vid behov.

Referenser

- Artdatabankens Artfaktblad (1992-2001) för de rödlistade arterna inom området.
- Artdatabankens information till Länsstyrelsen i Skåne Län om rödlistade arter, GIS-skikt.
- Länsstyrelsen, Bager. H och Persson A., 2009:41, *Skånes rikkärr*.2009.
- Löfroth M. (ed.) 1997. *Svenska naturtyper i det europeiska nätverket Natura 2000*. Naturvårdsverket. Naturvårdsverkets förlag.
- Naturvårdsverket. 2009:5. Markavvattning och rensning. Handbok för tillämpningen av bestämmelserna i 11 kapitlet i miljöbalken. CM Gruppen AB, Bromma 2009.
- Olsson, K-A. m.fl. (red), 2003. *Floran i Skåne. Vegetation och utflyktsmål*. Lund Sandlifes hemsida: http://sandlife.se/?page_id=91
- Sand Life (Life 11 NAT/SE000849): Restaureringsplan för Natura 2000-området Falsterbo skjutfält SE0430111 i Vellinge kommun. 2015. Projekt Sand Life.
- Skogsstyrelsen, *Signalarter - Indikatorer på skyddsvärd skog*. Skogsstyrelsen. 2000.
- Skogsvårdsstyrelsen 1995-11-08. Nyckelbiotopsinventeringen.
- Sveriges geologiska undersökning. 2016. Bilaga. Vägledningmaterial över vilka Natura 2000-naturtyper som är känsliga för grundvattenpåverkan. SGU.

Bilagor

1. Karta med naturtyper enligt Natura 2000
2. Naturtypskoder för kartan
3. Rödlistade och hotade arter

Upprättad av Länsstyrelsen Skåne

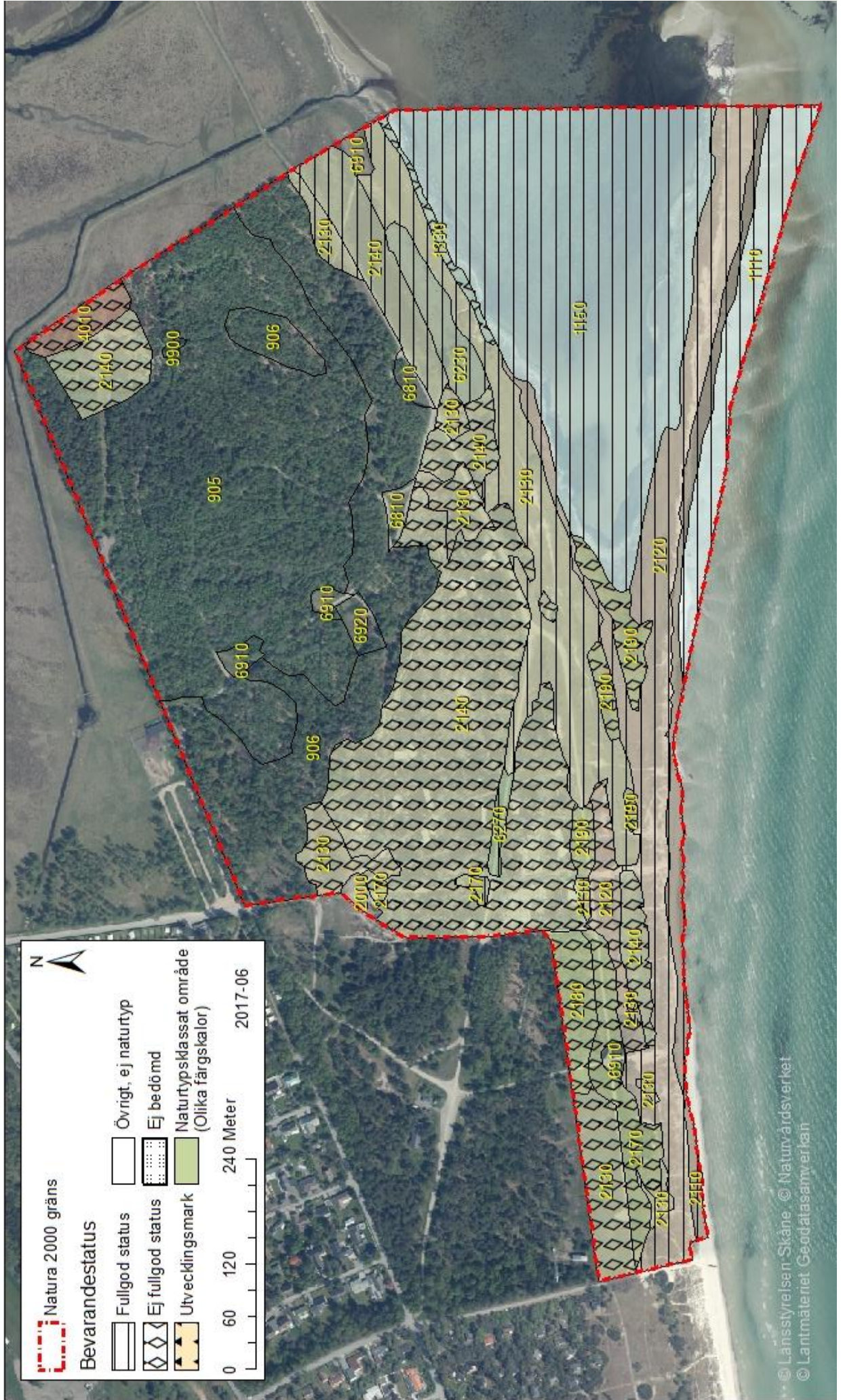
Planförfattare: Gabrielle Rosqvist

Senast reviderad 2017-08-28 av Marie Björkander

Natura 2000-området Falsterbo skjutfält, SE0430111 med naturtyper

Förteckning över naturtyper återfinns i bilaga 2

Bilaga 2, Naturtypskoder för kartan

Naturtyper

- 1110 - Sublittorala sandbankar
- 1150 - Kustnära laguner
- 1330 - Salta strandängar
- 2110 - Embryonala vandrande sanddyner
- 2120 - Kustnära vandrande sanddyner med sandrör (vita sanddyner)
- 2130 - Permanenta kustnära sanddyner med örtvegetation (grå sanddyner)
- 2140 - Urkalkade permanenta sanddyner med kråkbär
- 2170 - Sanddynområden med *Salix repens ssp argentea* (*Salicion arenaria*, 2170)
- 2180 - Kustnära trädklädda sanddyner
- 2190 - Dynvätmarker
- 4010 – Nordatlantiska fukthedar med klockljung
- 6230 - Artrika stagg-gräsmarker på silikatsubstrat
- 6270 - *Artrika torra-friska låglandsgräsmarker av fennoskandisk typ (6270)

Icke naturtyper

- 2000 - Sanddominerade miljöer
- 6810 - Obestämd torr-frisk naturlig gräsmark/hed nedanför barrskogsgränsen
- 6910 - Öppen kultiverad gräsmark
- 6920 - Bebyggd mark
- 905 - lövblandad barrskog (30-70% löv)
- 906 - triviallövskog (>70% triviallöv)
- 9900 - Ickenatura-skog

Bilaga 3, Rödlistade och hotade arter i Natura 2000-naturtyperna

Rödlistade arter enligt artdatabankens rödlista 2015 placeras i olika hotkategorier beroende på risk för utdöende i vilt tillstånd inom olika tidsperspektiv. Arter med extremt/mycket stor risk att dö ut i vilt tillstånd inom en mycket nära/nära framtid placeras i kategorin CR (Critically endangered; akut hotad) resp. EN (Endangered; starkt hotad). Arter som löper stor risk för utdöende i ett medellångt tidsperspektiv placeras i kategorin VU (Vulnerable; sårbar). Arter som bedöms ligga nära kategorin VU men inte uppfyller alla kriterier placeras i kategorin NT (Near Threatened; missgynnad). Arter som numera är livskraftiga men som tidigare varit hotade placeras i LC. F= fridlyst art, Ågp= art som har eller ska få ett nationellt åtgärdsprogram för hotade arter, B2, B4 & B5 hänvisar till resp. bilaga i art- och habitatdirektivet.

Naturtyp/Organism grupp	Artnamn	Vetenskapligt namn	Hotkategori/Ann an fakta
Fjärilar	grönfläckig vitfjäril	<i>Pontia edusa</i>	VU
	grönt hedmarksfly	<i>Calamia tridens</i>	NT
	mellanmätare	<i>Phibalapteryx virgata</i>	NT
	mindre bastardsvärmare	<i>Zygaena viciae</i>	NT
	mindre blåvinge	<i>Cupido minimus</i>	NT
	mindre purpurmätare	<i>Lythria cruentaria</i>	NT
	sexfläckig bastardsvärmare	<i>Zygaena filipendulae</i>	NT
	snedstreckad fältmätare	<i>Perizoma bifaciata</i>	NT
	ängsmetallvinge	<i>Adscita statices</i>	NT
Fåglar	ejder	<i>Somateria mollissima</i>	VU
	fältpiplärka	<i>Anthus campestris</i>	EN, Ågp
	gulspurv	<i>Emberiza citrinella</i>	VU
	sydlig kärrsnäppa	<i>Calidris alpina schinzii</i>	CR, Ågp
	rapphöna	<i>Perdix perdix</i>	NT
	skärfläcka	<i>Recurvirostra avosetta</i>	LC
	småtärna	<i>Sternula albifrons</i>	VU
	spillkråka	<i>Dryocopus martius</i>	NT
	stare	<i>Sturnus vulgaris</i>	VU
	svarthakad buskskvätta	<i>Saxicola rubicola</i>	EN
	sånglärka	<i>Alauda arvensis</i>	NT
	sävsvurv	<i>Emberiza schoeniclus</i>	VU
	trädlärka	<i>Lullula arborea</i>	LC
	törnskata	<i>Lanius collurio</i>	LC
	årta	<i>Anas querquedula</i>	VU
	ängspioplärka	<i>Anthus pratensis</i>	NT
Grod- och kräldjur	skogsödla	<i>Zootoca vivipara</i>	F
	strandpadda	<i>Epidalea calamita</i>	VU, F, Ågp
Kärlväxter	backtimjan	<i>Thymus serpyllum</i>	NT

	bandtång	<i>Zostera marina</i>	LC
	blågrönt mannagräs × mannagräs	<i>Glyceria declinata × fluitans</i>	VU
	blåsippa	<i>Hepatica nobilis</i>	F
	bolmört	<i>Hyoscyamus niger</i>	NT
	borsttåg	<i>Juncus squarrosus</i>	NT
	bedarun	<i>Centaurium erythraea</i>	VU
	gullviva	<i>Primula veris</i>	F
	hedblomster	<i>Helichrysum arenarium</i>	VU,F
	hårnarv	<i>Sagina micropetala</i>	NT
	klittviol	<i>Viola tricolor subsp. curtisii</i>	VU
	klockgentiana	<i>Gentiana pneumonanthe</i>	VU
	klockljung	<i>Erica tetralix</i>	LC
	klotullört	<i>Filago vulgaris</i>	F
	liljekonvalj	<i>Convallaria majalis</i>	LC
	ljungögontröst	<i>Euphrasia micrantha</i>	VU
	piggdistel	<i>Carduus acanthoides</i>	NT
	rödsäv	<i>Blysmus rufus</i>	NT
	sandtimotej	<i>Phleum arenarium</i>	EN
	skogsknipprot	<i>Epipactis helleborine</i>	LC
	smal käringtand	<i>Lotus tenuis</i>	NT
	smalarun	<i>Centaurium littorale</i>	LC
	spädnarv	<i>Arenaria leptoclados</i>	CR
	svärdsilja	<i>Iris pseudacorus</i>	LC
	taggkörvel	<i>Anthriscus caucalis</i>	VU, Ågp
	tvåblad	<i>Neottia ovata</i>	LC, F
	uddnate	<i>Potamogeton friesii</i>	NT
	östkustarv	<i>Cerastium subtetrandrum</i>	NT
	ängsnycklar	<i>Dactylorhiza incarnata</i>	F
Skalbaggar		<i>Antherophagus silaceus</i>	NT
		<i>Melanobaris laticollis</i>	NT
		<i>Phytosus balticus</i>	VU
Steklar	havstapetserarbi	<i>Megachile leachella</i>	NT
	klöversidenbi	<i>Colletes marginatus</i>	NT
	mosshumla	<i>Bombus muscorum</i>	NT
	silversandbi	<i>Andrena argentata</i>	NT
Storsvampar	silkeslidskivling	<i>Volvariella bombycina</i>	VU
Tvåvingar		<i>Coelopa frigida</i>	VU
	saltfäbroms	<i>Hybomitra expollicata</i>	VU

Bevarandeplanen för Falsterbo skjutfält

Syftet med Natura 2000-området Falsterbo skjutfält i Vellinge kommun är att bevara det unika sanddynssystemet som finns vid Falsterbohalvön med naturtyperna Fördyner (2110) Vita dyner, 2120 Grå dyner (2130) Risdyner (2140) Sandvidedyner (2170) Trädklädda dyner (2180) Dynvåtmarker (2190).

En del i länsstyrelsens verksamhet är att skydda värdefull natur genom att bilda Natura 2000-områden och upprätta bevarandeplaner. Syftet är att EU:s medlemsländer ska ta ett gemensamt ansvar för att bevara arter och naturtyper som förekommer i Europa och att upprätthålla Natura 2000-områdenas naturtyper och arter i gynnsam bevarandestatus inom den biogeografiska regionen.

Bevarandeplanen innehåller bevarandesyftena och bevarandemålen med Natura 2000-området via de fyra kriterierna areal, ekologiska strukturer & funktioner, typiska arter samt Natura 2000-arter (Arter i habitatdirektivets bilaga 2), beskrivning av området samt beskrivning av varje naturtyp och/eller art, förutsättningar för gynnsam bevarandestatus samt vad som kan påverka Natura 2000-området negativt. Den innehåller även information om vilka skötselåtgärder som behövs göras i Natura 2000- området.

Länsstyrelsen
Skåne

www.lansstyrelsen.se/skane